

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti **o maloletú S.**, narodenú X., bývajúcu u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Ú., dieťa rodičov - matky **J.**, bývajúcej v T., zastúpenej J., advokátkou so sídlom v T., a otca **A.**, bývajúceho v T., zastúpeného J., advokátkou so sídlom v T. **o zmenu úpravy styku**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 26 P 121/2012, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 28. januára 2015 sp. zn. 6 CoP 5/2015 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 28. januára 2015 sp. zn. 6 CoP 5/2015 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu Trenčín (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 28. novembra 2014 č. k. 26 P 121/2012-268 o nariadení predbežného opatrenia o úprave styku otca s maloletou S. tak, že návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie matka (ďalej aj „dovolatelka“). Žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť i dôvodnosť dovolania odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať najmä v tom, že jej nebolo doručené dôležité podanie otca označené ako „doplnenie podania“, a že odvolací súd sa nezaoberal jej vyjadrením k odvolaniu, pričom v rozpore s obsahom spisu uviedol, že sa k odvolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania, preskúmal napadnuté rozhodnutie

odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu prechádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a 239.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O. s. p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd - ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom - z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.). Existenciu väd konania uvedených v § 237 O. s. p. dovolateľka tvrdila, a to konkrétne vadu uvedenú pod písm. f/.

Podľa § 237 písm. f/ O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, právo na doručenie odvolania, právo na možnosť vyjadriť sa k podanému odvolaniu a pod.).

V zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., ktoré primerane platí aj pre uznesenie (§ 167 ods. 2 O. s. p., súd dbá na to, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé.

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že matka sa vyjadrila k odvolaniu otca písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 15. 1. 2015 (č. l. 292 až 298). Napriek tejto skutočnosti dovolací súd v odôvodnení svojho uznesenia konštatoval, že matka sa k odvolaniu otca písomne nevyjadrila.

Podľa názoru dovolacieho súdu uvedeným postupom odvolacieho súdu bolo porušené právo dovolateľky na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. a tým jej bola zároveň odňatá možnosť konať pred súdom. Za presvedčivé nemožno totiž považovať odôvodnenie, ktoré je v rozpore so skutočnosťou vyplývajúcou z obsahu spisu.

Pretože odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom zakladá nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť, neostalo dovolaciemu súdu iné, než uznesenie odvolacieho súdu pre tento procesný nedostatok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V súvislosti s ďalšími námietkami dovolateľky, týkajúcimi sa odňatia možnosti konať pred súdom, dovolací súd poznamenáva, že vzhľadom na povinnosť odvolacieho súdu rozhodnúť o odvolaní proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení bezodkladne najneskôr do 30 dní od predloženia veci (§ 217 ods. 1 O. s. p.), sú možnosti tohoto súdu doručovať účastníkom doplňujúce podania, resp. listiny predložené mu až v odvolacím konaní, značne obmedzené. S prihliadnutím na dočasný charakter inštitútu predbežného opatrenia právo na spravodlivé súdne konanie ako celku je však účastníkom konania zaručené tým, že v prebiehajúcom základnom konaní môžu uplatňovať všetky svoje procesné práva, ktoré im zákon priznáva.

So zreteľom na uvedené dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2015

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Pudmarčíková